

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๒๓ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๕๑

ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

๑. ประธานแจ้งเรื่องกรมการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวล
 กฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และร่าง
 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๑
 ลาออกและตั้งซ่อมแทน ๒๓๓๗๔-๒๓๓๗๕

๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน
 ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑ ๒๓๓๗๕

๓. กระทู้ถาม
 (๑) เรื่องน้ำประปาชุมชนไม่ปลอดภัย
 แก่ผู้บริโภค ของ หลวงองค์ณา
 นุรักษ์ย์ ถามกระทรวงมหาดไทย ๒๓๓๗๖-๒๓๓๗๘

(๒) เรื่องขบวนการไฟสายเหนือและ
 อีสาน ลากจูงรถตู้เปล่าไม่บรรทุก
 สินค้า ของนายไถง สุวรรณทัต
 ถาม กระทรวงคมนาคม ๒๓๓๗๘-๒๓๓๘๐

(๓) เรื่อง การนำพุทธประวัติมาแสดง
 เป็นบทละครพูดทางวิทยุกระจาย
 เสียง ของนายช่ออ่อน อีพล ถาม
 กระทรวงคมนาคม ๒๓๓๘๐-๒๓๓๘๑

(๔) เรื่องโรครินเดอร์เพสต์ยังไม่สงบ
 ของ ม.จ. สัทธีพร กฤดากร
 ถาม กระทรวงเกษตรราชการ ๒๓๓๘๑-๒๓๓๘๕

[๕]

(๕) เรื่อง การขายน้ำตาลทราย ของ
นายเทพ เกตุพันธ์ ถามกระหวง
การอุตสาหกรรม

๒๓๖๕-๒๔๐๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๑ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนั้นสมาชิกมาประชุม ๗๘ คน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเบิกประชุมต่อไป

ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องทบทวนให้ทบทวนถวาย ละเพียร
วันนั้นมติที่จะให้เจ้าหน้าที่ท่านให้ฟังต่อไป

เลขานุการรัฐสภา : เรื่องที่ท่านประธานจะแจ้งให้ทราบคือ มี
เรื่องกรรมาธิการวิสามัญขอออก คัดค้านว่า รัชชการเอกหลวง มุตตา
หาราช ขอลาออกจากกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวล
กฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๑ และร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.
๒๕๕๑ โดยอ้างว่า มีกิจจำเป็นจะต้องไปต่างจังหวัด นอกจากนั้นยังมี
มอก ๓ ท่านที่ขอลาออกจากกรรมาธิการคณะเดียวกันคือ หม่อมราชวงศ์
เส็นย์ ปราโมช พระยาอรุณการวิมลพนธ์ และพระยาศรีวิสารวาจา
อ้างว่าทำงานทางสร้างรัฐธรรมนุญ

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อกรรมาธิการพิจารณากฎหมายลักษณะ
อาญาลาออก ๘ คนคงทบทวนให้ทราบคือ รัชชการเอกหลวง หม่อม
ราชวงศ์เส็นย์ พระยาอรุณการวิมลพนธ์ และพระยาศรีวิสารวาจา ตาม
ที่เคยปฏิบัติมา ก็คงเพิ่มเติมให้เพิ่มความจำเป็นที่สภาผู้แทนให้ฟัง เพราะ
ขณะนั้นข้าพเจ้าก็ขอเพิ่มคดีให้สภาผู้แทน ก็คงเพิ่มเติมขึ้น แล้วในกรณีที่

ทั้งเพิ่มเติม ข้าพเจ้าขออนุมัติที่ประชุมนี้ว่า ขอให้เสนอชื่อเท่าจำนวนที่
ขาดเท่านั้น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ถึง
ว่าที่ประชุมอนุมัติให้เสนอชื่อได้ก็เพราะเท่าจำนวนที่ขาด

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอหลวงนรกิจบริหาร

นายเกษม จงสวัสดิ์ (กำแพงเพชร) : ขอเสนอนายเทียม
ไชยนิรันดร์

นายเทพ โชตินิขิต (ศรีสะเกษ) : ขอเสนอนายเกษม จงสวัสดิ์

นายเพียร ราชธรรมนิเทศ (ปทุมธานี) : ขอเสนอนายเพ็ง
ลิมประพันธ์

ประธานสภาผู้แทน : ครบจำนวนแล้ว

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการ ทั้งชุดเดิม คงมีดังนี้ คือ

๑. หลวงนรกิจบริหาร
๒. นายเทียม ไชยนิรันดร์
๓. นายเกษม จงสวัสดิ์
๔. นายเพ็ง ลิมประพันธ์

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ที่
ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๒๘/๒๕๙๑(สามัญ)
ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ถึงว่าที่ประชุม
อนุมัติรับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งตาม กระทั่งที่ ๑ เรืองรองชิงอินทร์ฤกษ์
มาทางระเข็กในเขตคันไถของนายกลีสงฆ์ เหมะภูติ ตามกระทรวง

มหาดไทย ผู้ตั้งกระทู้ ไม่ไถ่มา และไม่ไถ่มีขอมบายให้ผู้ใดไว้ ก็เช่นอัน
ถคนไปตามข้อบังคับ

กระทู้ที่ ๒ เรื่องน้ำประปาชุมชนไม่ปลอดภัยแก่ผู้บริโภค ของ
หลวงองค์คณะราษฎร กรมกระทรวงมหาดไทย

หลวงองค์คณะราษฎร (อ้างทอง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏเนื่อง ๆ ว่าน้ำประปาชุมชนไม่เป็นที่น่าไว้วางใจใน
ความปลอดภัยแก่ประชาชนผู้บริโภค เป็นต้นว่าโรคไทยฟอยล์ หรือ
ชิวากกโรค จึงขอถามว่า

๑. เพราะเหตุใด น้ำประปาจึงมีสภาพเป็นน้ำในแม่น้ำลำคลอง
เช่นนี้ รัฐบาลได้ทราบข้อเท็จจริงหรือไม่

๒. รัฐบาลจะร่วมมือกับเทศบาลเพื่อแก้ไขให้น้ำประปาบริสุทธิ์
ขึ้นจากที่เป็นอยู่ได้หรือไม่ ประการใด และจะทำให้สำเร็จได้เมื่อใด

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

ข้อ ๑. เหตุที่น้ำประปามีสภาพเช่นนั้นนั้นเป็นเพราะเมื่อราวเดือน
ที่แล้วตำรวจสันติบาลคนส่งเข้ามาไม่ทัน จึงต้องลดปริมาณลง ประกอบ
กับถังกรองจะมีกระบอกต้องล้างใหม่

ข้อ ๒ รัฐบาลได้เข้าร่วมมือกับเทศบาลในการนี้ อยู่แล้วโดยได้
ตั้งกรมมาจัดการช่วยคุม และเพื่อให้กิจการได้ดำเนินไปมีน้ำประปาโดย
ปกติแล้ว น้ำประปาที่ใส่สะอาดขึ้น นอกจากมีอุปสรรคบางอย่างเช่น
ตำรวจสันติบาลคนส่งมาไม่ทัน ซึ่งอาจเป็นสภาพที่เกิดขึ้นได้ในภาวะ ภาย
หลังสงคราม เมื่อการส่งสินค้าการขนส่งไม่สะดวก ซึ่งรัฐบาลก็พยายาม

ไม่ค่อยใช้แรงฟลักซ์ทำไม่ทำให้พอแล้วท่านคิดหรือไม่ว่าน้ำประปาเย็น
สาขาวุฒิปโลก บุคคลทุกหมู่ทุกเหล่าต้องใช้ แม้แต่แขกมาจากต่าง
ประเทศท่านรู้สึกอายนางหรือไม

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรี : ขั้วหาเรื่อง สารสัมพันธ์ผู้ตั้ง
กะตุ้ถามก็ขาจะโตทราย ก็มีการขาดแคลนและได้มีการ ประมูลกันตั้ง
แต่ครั้งรัฐบาลก่อน การประมูลนั้นในที่สุดเจ้าหน้าที่ รายงานผลเข้ามาสู่
กระทรวงมหาดไทยเมื่อระยะที่รัฐบาลเข้ามาบริหาร ในการประมูลนั้น
เนื่องจากยังไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมของประการ ทางเจ้าหน้าที่ฝ่าย
ประจำกรรงานขึ้นมาให้มีการประมูลกันใหม่ สารสัมพันธ์ก็ขาดแคลน
เช่นนั้น เป็นประการหนึ่ง เนื่องจากขาดแคลนในเรื่องปริมาณ ทันขั้วหา
จึงมาทำโมรัรัฐบาล เมือรับข้ออย่างแ่งๆขึ้นมา ขั้วให้เห็นว่าเพราะการ
ดำเนินการบริหารเกี่ยวกับประ โยชน์ เขาเงินแผ่นดิน ไปใช้นั้นจะตั้งจะมีก
รว้งและมีระเบียบ เพื่อยงกันการ ครหานินทาเป็น อย่างนั้น นี้เรื่อง
สารสัมพันธ์ ส่วนเรื่องแรงไฟแม้แต่การใช้จ่ายตามบ้าน ชั่งถาอาคารต่างๆ ก็ยัง
ไม่ค่อยเพียงพอมีการกักันข้อยๆ เนื่องจากการชำรุดทรุด โทรมในสมัย
สงคราม นอกจากนั้นปรากฏว่าเครื่องไฟฟ้าสำหรับทำแรงไฟผดคนานักถก
ระเบิดจึงได้ตั้งกรรมกรารช่นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ขั้วกับคณะกรรมกร
ถัหาวิธีปรับปรุงให้ใช้ได้ จึงได้ส่งเครื่องดเซลเพิ่มเข้ามาอีก ๒ เครื่อง
เพราะฉะนั้นหวังว่าถ้าอย่างที่ท่านว่านักคงจะคลี่คลายไป

หลวงอังคณาธิบดี (อ่างทอง) : รู้สึกพอใจที่ท่านรัฐบาล
ให้ความหวังว่าน้ำประปาจะไม่เย็นน้ำในลำคลองค่อยเย็น แต่อยากทราบ
อีกสักนิดหนึ่งว่าแรงไฟที่มีพอได้พยายามหาทางข้างหรือเปล่า เป็นต้นว่า
เรื่อกำนาคเหมือนระมไม่คอยลงแล้วจะชั้วทำแรงไฟให้เป็นการเพียงพ
ดแรง อย่างนั้นไม่ทานคคว่าเป็นแรงลงถันขยนั้น ขั้วพเห็นเป็นถ รตรงกัน

ข้าม เพราะเป็นสาขาของโลก ที่บุคคลต้องใช้นั้นทุกหมู่ทุกเหล่า ถ้า
ตกลงว่าท่านแก้ไขเรื่องนั้นไม่ตกลงเห็นการสมควรหรือยังที่ข้าพเจ้าคิดว่างาน
ที่สำคัญกว่านั้นท่านจะไม่ทอด

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ในปัญหาเรื่องไฟฟ้าสำหรับกิจการให้น้ำเดิน รัฐบาลก่อน ๆ ก็
ริเริ่มมานานก็ ได้พยายามที่จะช่วยเหลือประชาชน ให้อำนาจใ้ได้คุ้มเสมอ
สำหรับเรื่องน้ำนั้น ได้คิดอยู่เหมือนกัน แต่เรื่องน้ำนั้น มีเครื่องที่ใช้
หรือแบบเครื่องที่ไม่เหมาะสมควรใช้เวลานั้น แต่ก่อนเคยใช้วิธี ๑ แต่
ชักชักขาดแคลนจริง ๆ เป็นเพียงในขณะที่กำลังทำสงคราม แต่ต่อไป
มีเครื่อง จะมีเครื่องจักร ขนคมาใช้ แล้วจึงไม่จำเป็น ต้องรอกวน เรือดำน้ำ
เพราะใช้ไฟฟ้แบบเตลวีเมี่ใช้เครื่องชนิด

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต่อไป ของนายโอง สุวรรณทัต
เรื่องขบวนการไฟสายเห็นอันละอี่ส่วน ลากรดตู้เปล้าไม่บรรทุกสินค้า ตาม
กระทรวงคมนาคม

นายโอง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. เกี่ยวกับข้าพเจ้าได้ทราบข้อเท็จจริงที่ยืนยันได้มาว่า ระหว่ง
ขบวนการไฟสายเห็นอันละอี่ส่วน มีกระลากรรุดตู้เปล้า ๆ ขึ้นไปโดยไม่มี
สินค้าบรรทุกอันสมควร ทั้ง ๆ ที่พวกพ่อค้ามีสินค้าที่ควรส่งขึ้นไปมากมาย
การกระทำของกรมรถไฟ ถึงกับกล่าวน จึงเห็นการชักัน โยขายที่ว่า จะลดค่า
เครื่องใช้ของรัฐบาล ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๒. ขบวนการไฟสายเห็นอันละอี่ส่วน ใ้ล้ากรรุดตู้เปล้า ๆ ขึ้นไป
หรือหกรดมี ถ้าจริง ขอเรียนถามว่า ก้วยเหตุผลอย่างไรจึงไม่บรรทุก
สินค้าขึ้นไป

๒. ถ้าวรคู้สินค้ำเหลือเฟือคงกล่าวมั่ว กรมรถไฟพระประภาศ
เบ็ท โอภาสให้พวกพลค้าส่งสินค้าโดยสะดวกไม่ต้องผ่านองค์การหรือบริษัท
ใดๆ ได้หรือไม่

พ.อ. พระยาสุรพิชัยสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลา
นากรม : เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญซับซ้อนกันมาก แล้วยังถ่วงระของ
ประธานเวลาให้นาน สักหน่อยก่อนที่ จะ ทชย คำถามของท่าน สมาชิกผู้
เกียรติ ข้าพเจ้าใคร่จะขอศึกษาเรื่องของการเดินรถสักเล็กน้อย เพื่อย่น
หนทางให้ท่านสมาชิกทั้งหลาย ได้มีความเข้าใจเป็นอันดี ในคำขอของ
ข้าพเจ้าอย่างแจ่มแจ้ง เรื่องนี้เป็นเรื่องของการเทคนิค เกิดดวงในกา
นาศาสตร์เลขของการเดินรถได้ และเป็นหัวใจของการทั้งหมด และก็จะยื่น
เรื่องแก้ไขข้อสงสัยเรื่องการกินตู้รถไฟด้วย ข้าพเจ้าขอให้ท่านระลึกคำ
หรือลมคำก็ได้ นึกถึงแนวทางการไฟของเราสายหนึ่งผมจะสายไปก็สาย
ทั้งนี้ ก็คงตั้งแต่กรุงเทพไปจนถึงอุตรดิตถ์เป็นทางราย และต่อจาก
อุตรดิตถ์ไปลำปางนั้นเป็นทางลากชั้นขึ้น และต่อจากลำปางไปเชียงใหม่
ก็ชั้นหนักขึ้น ทางกรมรถไฟจะกำหนดให้ใช้ตราลากสูง ก็เรียกว่าเป็น
หน่วยในทางระหว่างกรุงเทพถึงอุตรดิตถ์ไว้ ๕๕๐ หน่วย จากอุตรดิตถ์
ถึงลำปาง ๑๐๐ หน่วย จากลำปางถึงเชียงใหม่ ๗๐ หน่วย ถ้าลอง
เชียงใหม่ จากเชียงใหม่ถึงลำปาง ๕๐ จากลำปางถึงอุตรดิตถ์ ๑๐๐
คือหน่วยเข้าก็กินสำหรับรถธรรมดาที่ไม่ใช่บรรทุกเป็นหน่วย สำหรับ
มันทุกตัว ๑๐ หน่วย มันเราก็จักขยวรถขึ้นไปทางสายเหนือในทาง
รถจักร ๓๐ หน่วย เพราะว่าในระหว่างกรุงเทพถึงอุตรดิตถ์มีสถานี
หลายแห่ง อาจจะมีสินค้าสำหรับบรรทุกผ่านขึ้นไป และผ่านลงมาได้
เพราะฉะนั้นจำนวนหน่วยมากไว้ละก็ ใช้รถจักรขนาดใหญ่ลากสูงขึ้นไป
มันพอไม่ถึงอุตรดิตถ์มีอัตราไว้ ๑๐๐ หน่วย เวลาที่ขยวขยวรถ

เป็น ๓ ขยวน ๆ ละ ๑๐๐ หน่วย ก็ตกลงมรดกเหลือคงอยู่ ๑๕๐ หน่วย และ ๑๕๐ หน่วยก็แบ่งไว้ตามสถานีระหว่างกรุงเทพลงชตุครกัตถ์และจาก ลำปางขึ้นไป เนื่องจากร้านมรดกร้ากัตถ์ทุก ๆ ขยวน ๆ ละ ๓๐ หน่วย คง เหลือขึ้นไปถึงเชียงใหม่มีขยวนละ ๗๐ หน่วย ข้าส่งลงมาสิ้นค่าลงมาถึงจังหวัดเขตให้เข้าท้าย ๘๐ หน่วยหรือ ๑๐๐ หน่วย ถึงชตุครกัตถ์ ต่อ จากชตุครกัตถ์ก็ตกลงมาเท่าที่ขมสิ้นค่าลงมาได้ ทันท่วงภาคอิสาน จากกรุงเทพลงแกงคอบเย็นทางราบ ทางรถไฟได้กำหนดไว้ในหน่วย ลำปาง ๒๒๐ หน่วย พอขึ้นไปถึงแกงคอบเย็นเหนือขึ้นไปเส้นทางขึ้น ก็ คงมีอยู่ขยวนออกเย็น ๒ ขยวน ๆ ละ ๑๐๐ หน่วย และต่อจากปากช่อง ถึงนครราชสีมาไม่มีขยวนอะไร ซากลับจากนครราชสีมาถึงปากช่อง กำหนดไว้ ๓๒๐ หน่วย พอถึงปากช่องก็แบ่งเป็นขยวน ๆ ละ ๑๐๐ หน่วย และผ่านจากนั้นมาไม่มีขยวนหาในเรื่องที่จะตั้งจังหวัดขึ้นอีก ทันท่วง ภาคนี้เราต้องการที่จะขายข้าวชนข้าวจากภาคอิสานมาให้สหประชาชาติตาม สัญญาชนข้าวพิเศษที่เหลือมากมาย สำหรับที่จะได้เงินตราต่างประเทศ เข้ามาใช้ ทางกรมรถไฟก็มีข้อผูกพันกับกระทรวงพาณิชย์ ในเรื่องการค้า ระชนข้าวลงมาให้ไว้วันละ ๕-๒ คัน หรือ ๒ ขยวน ๆ ละ ๒๖ คัน เป็นเรื่องที่เราจะต้องลากขึ้นไปสำหรับไปขึ้นข้าวเดามาให้ทุกวัน ในขณะนี้ เราจึงจะใช้ข้าวมาก สำหรับที่จะไปขายหรือส่งข้าว ทันท่วงภาคทางที่ ขึ้นขึ้น มีสินค้าที่จะเอาไปก็กักขยวนทุกให้ไว้จนไปก็ขยวน แต่ตั้งระวาง มิให้เกินหน่วยที่กำหนดไว้ในทางรถไฟ เพราะฉะนั้นทุก ๆ คราวหรือทุก ๆ วันที่จะขยวนกินนั้น เจ้าหน้าที่จะต้องกักคำนวณให้น้ำหนักสำหรับลากลง มิให้เกินกำหนดที่วางไว้ เพราะว่าขยวนเบาเกินน้ำหนักที่ลากลงแล้ว รถก็รับไม่ไหวก็ลากไม่ไหว เพราะฉะนั้นก็จำเป็น เพราะจำนวนที่ระคิด ขยวนขึ้นมานั้นจำกัด ถึงมันจะขึ้นก็ขยวน เพราะว่าฉะนั้นก็ลงลาดไปลำ

ขึ้นไปยัง วดสินค้าขึ้นไปยัง เมื่อทราบสถานะกฎเกณฑ์ของรถไฟแล้ว
ข้าพเจ้าจะคอยตามทราบนานาชาติเข้ามาเป็นลำดับ คือ

โดยเฉพาะเห็นคือ หน่วยลากจูงในทางระบายระหว่างกรมเทพฯ -
อุทฺตริคคิต ทั้งเทียบขึ้นและเทียบลงกำหนดไว้เหมือนกัน คือชบวนละ
๕๕๐ หน่วย แต่ตอนอุทฺตริคคิต - ลำปาง เทียบขึ้นลากได้ชบวนละ ๑๐๐
หน่วย เทียบลงลากได้ชบวนละ ๑๑๐ หน่วย ตอนลำปาง - เชียงใหม่
เทียบขึ้นลากได้ชบวนละ ๗๐ หน่วย เทียบลงลากได้ชบวนละ ๘๐ หน่วย
นับว่าหน่วยคอนกรีตเขาทางเหนือ ทั้งเทียบขึ้นและเทียบลงเกือบเหมือนกัน
และมีข้อผูกพันว่าจะต้องนำรถขึ้นไปยังบรรทุกข้าวตามรถที่สำนักงานข้าว
ประสงค์ ๑ ชบวน ต่อชบวนหลวง ลำปาง - อุทฺตริคคิต ไม่นเกิน ๑๐ คัน
และตอนระหว่างเชียงใหม่ - ลำปาง ไม่นเกิน ๗ คัน ถ้ามีพ่อค้าต้องการ
ส่งสินค้าไปตามรถที่บรรทุกข้าว และมีเวลาขึ้นสินค้าขึ้นลงกับขบวนข้าวขึ้น
บรรทุกในรถทันทียกกรับสินค้าไปตามรถที่บรรทุกข้าวได้ แต่ถ้าไม่มีพ่อค้า
ประสงค์ จะส่งสินค้าไปยังขนส่งตามรถที่สำนักงานข้าวต้องการบรรทุกข้าว
หรือไม่มีเวลาขึ้นสินค้าลงและบรรทุกข้าวขึ้นทันทีแล้ว ก็จำเป็นต้องส่งรถ
เปล่าขึ้นไปยัง ทั้งนี้เพราะจำนวนรถขาดแคลนไม่มีสำรองทดแทนทางและ
ปลายทางเหมือนกันแต่ก่อน และในฤดูล้าไลทางการตั้งการให้ขึ้นลำไย
จากจังหวัดเชียงใหม่ กับลำพูน ลงมาอย่าให้เกิดค้างเกิดการเสียหาย กับ
ข้อผูกพันเช่นเคยกับการขนข้าวคงกล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งเป็นเหตุให้
จำเป็นต้องส่งรถเปล่าขึ้นไปยังเหมือนกัน นอกจากนั้นสินค้าส่งขึ้นไป
แก่ที่ความที่พ่อค้าประสงค์เสมอ

สำหรับในภาคอีสาน หน่วยลากจูงคอนกรีตในเทียบขึ้นและ
เทียบลงแตกต่างกันมาก คือตอนระหว่างแก่งคอย - ปากช่อง เทียบขึ้น
ลากได้ชบวนละ ๑๑๐ หน่วย (แยก ๒๒ ชบวน) แต่เทียบลงลากได้ชบวน

ละ ๑๖๐ หน่วย และมีจุดพิกัดตั้งบนขั้วจากภาคอีสานส่งมาให้สำนัก
งานข่าวขบวนการ ๒๖ คม ๖๒ ขบวนการ ๘๒ คนอีกด้วย และในรอก
ขบวนการข่าวก็มีพ่อค้าที่ส่งสารส่งสินค้าไปชนลงและทั้งมีเวลาพอชนสินค้า
ลงจากรอกก็นำข่าวขึ้นขบวนรถคนที่รับส่งสินค้าไปส่ง ณ จุดนั้น ๆ ด้วย ถ้า
ไม่มีพ่อค้าที่ส่งสารส่งสินค้าไปยังจุดที่ชนข่าว หรือไม่มีเวลาพอชนสินค้า
ลงจากรอกและชนข่าวขึ้นขบวนรถคน ก็จำเป็นต้องส่งรถเปล่าขึ้นไปข้าง
มีตระหนักไม่ได้ข่าวลงมาเต็มตามจำนวน อย่างไรก็ตามเมื่อหน่วยลากจูง
ในหลายชนเผ่ามีน้อยกว่าในเขตลุ่มน้ำจึงจำเป็นต้องส่งรถเปล่าขึ้นไปข้าง มี
ตระหนักในเหตุผลยังไม่ได้สินค้าลงมาเต็มขบวน เป็นการใช้รถโดยวิธีไม่
ประหยัด นอกจากนั้นได้พยายามรับสินค้าส่งขึ้นไปตามความต้องการของ
พ่อค้าเสมอ เวลาถ่วงรถไฟไม่มีเวลาใช้เพียงเพียงแต่ก่อน การหมุน
เวียนรถจำเป็นที่จะหาวิธีให้ขึ้นไปโดยทางประหยัดที่สุด เท่าที่สามารถจะ
ทำได้ และในขณะที่รถกำลังวิ่งก็คำนวณความสะดวกในการขนส่งสินค้า
และสิ่งอื่น ๆ เติบโตตามกำลังหน่วยลากจูงอยู่เสมอ มีได้วันว่างให้ขึ้นรถ
เปล่าขึ้นไปโดยปราศจากความจำเป็นเลย

๒. ขณะถ่วงรถไฟก็ได้ประกาศเรียกโอกาสให้พ่อค้าไปส่ง
สินค้าโดยรถที่รับส่งสินค้ากรุงเทพฯ ข้างสถานีกรุงเทพฯ ได้ขยับแล้ว
ทั้งได้พยายามคำนวณความสะดวกแก่พ่อค้าประชาชนอย่างเต็มที่ ส่วน
การที่พ่อค้าไปส่งสินค้าผ่านองค์การหรือวิธีใด ๆ นั้น เป็นความสมัคร
ใจของพ่อค้าเอง เป็นเรื่องที่ไม่บังคับ แม้ในต่างประเทศก็มีวิธีที่
ขนส่งที่คอยคำนวณความสะดวกให้แก่พ่อค้าประชาชนเหมือนกัน

นายโถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ตั้งที่ขายและรับความไม่ค้อย
ไต่เพราะท่านพูดมาตั้งแต่ขบวนการคือว่า รวมความทั้งหมดนั้นเป็นความ
ว่าทั้งขบวนรถขึ้นไป เพราะทางรถไฟมีราคาตั้งราคาขึ้นไปข้าง ภายนอก

ถามว่าทางรายนานแล้วท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าแต่ก่อนนมลัก
 รดคู้เขาไปไหม แต่เดี๋ยวจะมีลัก แต่ก่อนนมลักควรวนเมคอย่างนั้น
 ซี้เต้แท้จริงข้าพเจ้าเฝ้ามาเพราะเห็นว่าซี้ส รดคู้ ไม่โคตะไปเพราะมคละ
 กรรมการตรวจรดคู้ข้า ซี้เต้จริงมวาร์อย่างไรที่ว่าท่านซ้อกไม่ได้ พวก
 พ่อค้าทไปส่งสินค้าหรือส่งบริษัชนั้นช่วยไม่ได้ ข้าพเจ้าสงสัย ตาม
 ขวมควพพ้อค้ำมคละการส่งของราคาถูกลง แต่ทำไม่ส่งของค้วรซง
 แต่ก่อนนมลักโลละ ๓๐ พิคำเปลยอนมคละส่งทำมคละเป็นยักไทย ๕๐ สตวงค
 ซงแพงขึ้น ซงจะเรียกวาลคค้ำคองซงพลงยารไ ทพคค้ำยอมเสียเพิ่มชน
 กคองมคละไรคค้อย่างทง กช ทางรถไฟให้ความสะดวกแก่เขาไม่พอ แต่
 ข้าพเจ้าขอถามว่า ทางรถไฟจะให้ความสะดวกแก่เขาได้หรือไม่
 เพราะคู้เขาไม่มี แต่ลักคู้ขึ้นไป ทวยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้พวคพ้อค้ำคอง
 ไปส่งทางคองค้วรเสีย

ทน คคองอย่างทงซงข้าพเจ้ายังสงสัยคคละ บริษัชนมคละของรถไฟนั้น
 ทพอจะช่วยให้พ้อค้ำคองให้ โดยราคาถูกลง ผู้จัดการของบริษัชนมคละหรือคู้
 ซ้อยผู้คการกได้มคละคคองแล้วกคองพ้อค้ำคองค้วร นทานทวยหรือไม่มี เพราะ
 เหตุว่าพวคพ้อค้ำไม่สามารถจะใช้คู้รถไฟได้ ไม่ใช่อุคยารจขนทางรายน
 ทางจะไร ข้าพเจ้ายกเรียนถามคคองคคองทงว่า เมคควรวกคองนมมทรวคไม่
 ลากกรณยล้าชมนไป เพราะข้าพเจ้าทราบกคองคคองการรดคู้ทงนค คู้ ไม่พค
 ทจะให้ประชาชนชนชมนไป ข้าพเจ้าขอถามว่า ควรวกคองนมมทรวคไม่ ถ้า
 ควรวกคองนมมทรวคทำไม่ทรงม ซงให้ทงนคคองคคองคคองทง

พ. อ. พระยาปริพัชร์สังครวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม-
 นาคม : แต่ก่อนนมลักคคองมาพคองเพิงพวคคคองคคองคคอง เพราะเดรนคการ
 ชนลากกรณยล้าชมนพคองคคองคคอง คคองคคองไปคคองเขาไว้ ไม่คคองคคองคคอง-
 ซงชนชมนส่งสินค้าคคองมาก ถลากคคองคคอง แต่คคองคคอง รดคู้คคอง รดคู้คคอง

จะต้องมีเองเช่นกัน ถ้าสิ่งองค์การเหล่านี้เขาไม่มีทำหน้าทำให้เสร็จ ส่งให้เขา เขาก็จัดการส่งไปให้ถึงที่ที่เกี่ยวกับงาน คงมีความสะดวกกว่า เพราะฉะนั้นก็ยกออกไปนิยมส่งทางองค์การขนส่งต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เห็นจะเป็นเรื่องความสะดวกเพิ่มขึ้น โดยที่ไม่ต้องรับผิดชอบด้วยตัวเอง แล้วเรื่องนั้นทบทวนกัน ไม่ใช่ที่เราควรทำขึ้น

นายโถง สุวรรณหัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้ชัดต่อไปว่า ความจริงนั้นรถมินิบัสกระโดดมาตั้งแต่ก่อนนานแล้ว ตั้งแต่สงคราม แต่เหตุการณ์ที่ขอพูดว่านั้น ข้าพเจ้ามีหลักฐาน ข้าพเจ้าเคยไปคัดลอกเข้ามาเมื่อเดือนสิงหาคมเอง เดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่ลากรถคู่มากเกินไป เป็นที่สงสัย เพราะเหตุว่าในเดือนสิงหาคมเป็นเดือนที่กำลังเข้าฤดูควบคุมเรื่องปริมาณรถยนต์ขึ้นกรมรถไฟ จึงสงสัยว่าเป็นเรื่องเท็จหรืออย่างไร เพราะรถคู่มากมานานแล้ว ไม่ใช่ขาดเท่านั้น แต่เมื่อรัฐบาลว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่ชี้ชัดต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปเรื่องการนำพหุประวัติมาแสดง เป็นขบถละครพหุทางวิทยุกระจายเสียง ของนายช่ออิน อ่ำพล กรมวิบูลน์ว่าการกระทรวงคมนาคม

นายช่ออิน อ่ำพล (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามกรมวิบูลน์ว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยวิทยุโทรเลข ป.ณ. ได้นำขบถละครพหุเรื่องพหุประวัติมาแสดง ในการกระจายเสียงเช่นเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๑ ปรากฏกลางคืนในสังคม ขบถละครพหุเรื่องพหุประวัติก่อนหน้าในกรมเช่น การขาดความเคารพนั้น ขอถามว่ารัฐบาลได้ยอมรับนับถือว่าพหุประวัติคำสอนเป็นของชาติไทยใช่หรือไม่ การแสดงขบถละครพหุนี้เช่นนโยบายของรัฐบาลหรือไม่

๓. ว่าเป็นนโยบายหรือมีกฎหมาย บกพร่องเรื่องอื่น ๆ ไม่มีหรือ
จึงต้องเอาเวลาพูดขบประวัติดังนี้เป็นพระประวัติของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า การพลและสักการะของบุคคลหลายร้อยล้านคนมาส่ง ขอถามว่า
รัฐบาลได้สังเกตเห็นหรือเปล่าว่าเป็นเรื่องระบอบการเทิดทูนจิตใจของประชาชน
เมื่อเป็นการเสด็จย้ายเช่นรัฐบาลระบอบประชาธิปไตยหรือไม่

๓. ถ้ารัฐบาลเห็นเป็นนโยบายที่จะเผยแพร่พระพุทธศาสนา
ข้าพเจ้าขอถามว่าจะเผยแพร่พระพุทธศาสนาในสถานที่สมควรให้เข้าไป
ในทางที่เคารพสักการะด้วยหรือไม่ ให้เข้าไปในทางอื่นถึงเร็วจะมีค่า
กล่าวแก่การมารมณโคตหรือไม่

นายปรีช โปธิแก้ว รัฐมนตรี : : คำที่ท่านสมาชิกได้ตั้งกระทู้
ถามนั้นรวมใจความว่าเป็นการสมควรหรือไม่ให้นำพุทธประวัติมาแสดง
เป็นบทละครพูดในวิทยุกระจายเสียงจึงใคร่ขอเรียนว่า บทละครพูดพุทธ
ประวัติทั้งหมดมีประมาณ ๓๐ ตอน ทางวิทยุกระจายเสียงเมื่อวันที่
๒๒ สิงหาคม ๒๔๙๑ นั้นเป็นบทละครพูดศาสนาองค์เดียว ชื่อ
“มหาภิเนษกรม” อันเป็นบทประพันธ์ของคณาจารย์พระยา อินทร์
องค์การเผยแพร่ศาสนาและศีลธรรมจรดแก่ประชาชน ซึ่งได้พิมพ์ไว้
ในหนังสือศาสนาประทีปเล่มที่ ๑๒ ปีที่ ๑ ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๔๙๑
จัดทำโดยคณะศิษย์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่องมหาภิเนษกรมนี้เป็นเรื่องเล่าความมาจากภาษาต่างประเทศ
ขอ “ ” อันเป็นเรื่องทางพุทธศาสนาภายในกลุ่ม
“ ” ของประชาชนซึ่งมีความสำคัญแก่นักมหาภิเนษกรม
อันเป็นที่พอใจของนักธรรมที่มี “ ” เห็น
เรื่องจริง ๆ ของพุทธประวัติ ๑. หัวตฤณ ๒. คนละพาละศรระหว่าง

ข้อนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอถามอีกนิดเกี่ยวกับว่า รัฐบาลจะรับรอง
โคทหรือไม่ว่าจะไม่แสดงพหุประวัติหรือจะประวัติของ พระเจ้าอยู่หัวให้
เป็นนัยยะครุฑมีน่องรักจะเลิกโคทหรือไม่ จะทำเป็นเกี่ยวกับคำบรรยาย
ในวิทยุกระจายเสียงเพื่อเผยแพร่โคทหรือไม่

นายปฐม โภชน์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามมา
เกี่ยวกับว่า คำพูดที่วาน้องรักของพระหรืออะไรเหล่านั้น ความจริงถ้าหากว่า
คำพูดนั้นที่วาน้องรักของพวกไม่เห็นเป็นเรื่องถ้ามารมย์ ถ้าหากว่าท่าน
สมาชิกมีความข้อใจเกี่ยวกับพระที่ทางวิทยุเป็นเป็นการเสียหายทำให้เป็นที่
ลยหลังถูกแก้พหุทัศนิกชนแล้วไซ้ ทางกระทรวงคมนาคมก็มีความ
เห็นพ้องกันว่าเรื่อง โคทถ้าหากว่าเกี่ยวกับเป็นการเสียหายและเสียหาย
ทางกระทรวงคมนาคมก็จะโคทเข้าไปทางกรมโฆษณาจะมีให้กระจายเสียง
เช่นนี้ต่อไป

นายช่ออัน อ่ำพล (สมทรสงคราม) : คำว่าน้องรักของพ
หรืออะไรนั้น ข้าพเจ้าพูดเพียงย่อ ๆ ที่จริงแล้วมีความมากกว่านั้นอีก
ข้าพเจ้าเองก็ฟังอยู่ที่ทุกเคียวก็ทำไม่ในการแสดงละครพูดเรื่องพหุประวัติ
ว่าจึงเป็นเหลือเกิน ข้าพเจ้าอยากขอถามว่าจะต้องเอามาแสดงในเมฆ
เสียงส่วนมากเขาฟังกันแล้ว เขาจะไม่ได้นัดการเคารพสักการะ เป็น
ไปในทางเรีงรมย์เช่นนั้นแล้ว จึงอยากจะขอถามว่า ทาง ป.ณ. ๑ นั้นสัน
คิดแล้วหรือที่จะมีนำเรื่องเช่นนั้นขึ้นมากระจายเสียงต่อไป

นายปฐม โภชน์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกไม่อยากจะ
ให้นายทศกรพุกในวิทยุกระจายเสียง ค่อยไปนกระทรวงคมนาคมจะขอ
ทำอย่างนี้โคทใหม่ ถึงกระทรวงคมนาคมเองจะเป็นผู้ควบคุมดูแลรวบย
ละครก่อน ถัดกันนั้นไปประกาศวิทยุว่าถ้าไม่มีมีการเสียหายอย่างโคท

แสดงได้ ถ้าเห็นว่ามีการเสียหายกระทรวงคมนาคมก็ไม่ยอมให้เสกง
ต่อไป

นายช่ออัน อ้าพล (สมุทรสงคราม) : ขอประทานโทษ ขอพูดอีก
สักนิด ท่านรัฐมนตรีกล่าวที่ต่อไปจะขอควบคุมเฟ็ดตรวจขบละครกระจาย
เสียงทางวิทยุ ทำให้ข้าพเจ้าสงสัยว่าที่แถมมาพวกเบ๊ง ๆ หามรุ่งหามค่ำ
กระทรวงคมนาคมคงไม่ได้ควบคุมตรวจดู ใครนั้กระพริบก็พูดตามสบาย
แต่ข้าพเจ้าขอซักอีกที ขบละครเกี่ยวกับเคาเวรพนันขบให้เลิกเสีย
ดีกว่า ท่านจะยอมหรือไม่ ท่านไม่ยอมก็แล้วแต่ท่าน แต่สงสัยเหลือเกิน
ว่าทำไมได้ระมาควบคุมเมื่อข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถามทีนั้นแล้ว ๆ มาสงสัยว่าจะไม่ได้
ควบคุม ใครจะพูดอย่างไรก็พูดไปอย่างนั้นหรือ ขอให้คอยอีกสักครั้ง

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรี : ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามว่า
คราวก่อน ๆ กระทรวงคมนาคมไม่ได้ควบคุมหรือ ความจริงกระทรวง
คมนาคมควบคุมแต่ส่วนใหญ่ ส่วนรายละเอียดกระทรวงคมนาคมหาได้
ควบคุมไม่ ถ้าหากว่าส่วนมากกระจายเสียงทางวิทยุไม่เป็นการสมควร
กระทรวงคมนาคมจะขอวิจัยไปพิจารณา และจะแจ้งให้สมาชิกทราบใน
ภายหลัง

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไป เรื่อง โรครินเคอร์เปิ้ลก็ยังไม่
สงบของ ม.จ. สิทธิพร กฤดากร ตามกระทรวงเกษตรธิการ ผู้ตั้ง
กระทู้ถามไม่ได้มาได้มอຍเรื่องให้ขุนคลังศึกษากรเป็นผู้ถามแทน เชิญ
ขุนคลังพูด

ขุนคลังศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
แทน ม.จ. สิทธิพร ดังตั้งเป็น เเน่องกับโรครินเคอร์เปิ้ลก็ระบับยังมีอยู่
ในภาคกลางและยังมีปลายไม้สั้นเร็ว จึงขอถามรัฐยาว่าในเวลาสามห้า

กระบือท้าววชิราลงค์เสด็จหรือไม่มี และขอทราบจำนวนกระบือที่ซื้อทำ
วชิราลงค์ในชั้น ตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือนสิงหาคม เช่นรายเดือน

นายทิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบ
กระที่ถามคงคือใช่ การซื้อกระบือสำหรับทำขี้นและขี้นนั้น เท่าที่
เข้ามาทางการไม่ได้มีกระบือโดยสม่ำเสมอ ได้มีกระบือซื้อตัวจาก
เอกชนซึ่งพร้อมจะส่งขายไป แต่มีอุปสรรคต่างๆ ประการซึ่งไม่มีกระบือตาม
กำหนดคือ ขาดการจ้างตั้งกิจการซื้อโดยแต่งตั้งกรมการกรมพิเศษตัวไป
ซื้อเอง อีกทางหนึ่งนั้น การซื้อกระบือนั้นว่าได้รับความสะดวก
คชชนมาก มีกระบือส่งมาสำหรับการผลิตขี้นและขี้นและมีสัญญา
จำนวนกระบือที่ท้าววชิราลงค์ได้มอบขึ้นเช่นรายเดือน ตั้งแต่ มกราคม ถึง
สิงหาคม และมีรายการตั้งคือขึ้น เดือนมกราคมมี ๑๕๒ ตัว กุมภาพันธ์
มี ๑๒๑ ตัว เดือนมีนาคมมี ๓๑๕ ตัว เดือนเมษายนมี ๗๕๔ ตัว
เดือนพฤษภาคมมี ๑๔๘๘ ตัว เดือนมิถุนายนมี ๑๘๖๖ ตัว เดือนกรกฎาคม
มี ๑๕๐๐ ตัว เดือนสิงหาคมมี ๕๓๐ ตัว

หนึ่งสำหรับโรคระบาดในภาคกลางที่ยังไม่สงบขึ้นส่วนใหญ่คงมี
ในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเคยโรคสงบไปแล้วกลับมาเกิดขึ้นใหม่เมื่อ
วันที่ ๑๒ มีนาคมโดยพ่อค้าสัตว์จากภาคอีสานได้พาสัตว์ที่ติดโรค
หลบหนีมาจากอำเภอวารวดี จังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนจังหวัดอื่นๆ ทางภาค
กลาง คือจังหวัดพระนคร ฉะเชิงเทรา นครนายก ยังมีโรคอยู่บ้างเล็กน้อย
ซึ่งทางกระทรวงเกษตรฯ ได้เร่งระดมกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการปราบ
ปรามโรคนี้ให้สงบภายในระยะ ๑ เดือนหรือ ๒ เดือนเช่นอย่างช้า

ขุนทดฤทธิศกษาวาร (นหรรษาสินมา) : ข้าพเจ้าขอซักถามอีกหนึ่ง
ตามตัวเลขที่ซื้อกระบือที่ท้าววชิราลงค์ทำขึ้นที่กรมการพิเศษมานั้น ปรากฏว่า
ในเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ เดือนกระบือนั้นคือตัว คคือ ๑๕๒ ตัวมี ๑๒๑

ตัวตามลำดับ แต่ในเดือนมีนาคมกับเมษายนข้อได้ ๕๒๑ ตัว กับ ๗๕๘
 ตัวตามลำดับ แต่ต่อมาอีกหลาย สดลงถึงที่เกิดล้ามาแล้ว คือ ๑๘๘
 ในเดือนพฤษภาคม มีดูนาย ๑๘๖ ตัว ถึง ๑๘๐ ตัว ถึงสิงหาคม
 ท่านทราบว่าเหตุที่ซอสโค้นั้นในระหว่างเดือนมกราคมกับกุมภาพันธ์
 นั้นขึ้นเพราะเจ้าหน้าที่บกพร่อง ไม่เร่งรัดให้ผู้รับส่งกระบือ นำส่งมาและ
 เฉพาะในเดือนมกราคมเป็นเวลาที่เหมาะสมเจ้าสิทธิพร ฯ อัครรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงเกษตร ฯ ได้เสด็จออกไปทรงเลือกตั้งและทราบใหม่ของท่าน
 สิทธิพร ฯ ทรงรับสั่งให้เจ้าหน้าที่รัฐบาลออกไปซื้อกระบือ โดยแจ้งแรงกับ
 ผู้รับเหมา โดยทำสัญญากับผู้รับเหมาจึงได้กระบือผลใช้อยู่ ๒ เดือนเศษ
 ในเดือนมีนาคม ๕๒๑ ตัว ในเดือนเมษายน ๗๕๘ ตัว ก่อนนั้นมา
 หม่อมเจ้าสิทธิพร ฯ ก็ไม่ได้มีส่วน เพราะชกจากตำแหน่งไปแล้ว จึงขอ
 เวียนถามว่าเหตุใดท่าน รัฐมนตรีจึงได้ครอบงำในสถานเมื่อวันที่ ๒๕
 กรกฎาคม ว่าในสมัยรัฐบาลต่อมาขอโทษ ที่ต้องชกนาม คือหม่อมเจ้า
 สิทธิพร ฯ ได้ตกลงในสภาว่าตอนนั้นซอสโค้นั้น เพราะท่านไปเลือกตั้งเสีย
 นั้นท่านคงจำได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะฉีกฉีกขึ้นให้เพียงพอในการช่วย
 ปรามโรคระบาดจึงทำไม่ได้ดังนี้ คงที่ท่านคอยกระตุกท่านของนี้ย่อมทำให้
 ผู้รับเข้าใจว่าการที่ไม่ได้กระบือเพื่อตัวฉีกขึ้น ย่อมเป็นความผิดของหม่อม
 เจ้าสิทธิพร ฯ ที่ปลงเวลาไปหาเลี้ยงเลือกตั้ง ในเดือนมกราคม จึงขอถาม
 ท่านรัฐมนตรีว่าก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะครอบงำนั้น ท่านได้เรียกตัวเลข
 การซื้อกระบือมาสอบหรือเปล่า

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงเกษตร
 สิการ : รัฐบาลขอเรียนชี้แจงว่าในการ สดลงกระบือตัว ฉีกขึ้นในเดือน
 มกราคม-กุมภาพันธ์จำนวนลดน้อยลง ดังมีในเดือนมีนาคม เมษายน

จำนวนขอกระษัตริย์ท้าวคชชน มีปริมาณมาก ชนคชชน ก็พอเป็นการ แสดงว่า
 ท่านสิทธิพร ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี ได้ดำเนินการเร่งรัดให้
 เจ้าหน้าท้าวพวกพ่อค้าส่งกระษัตริย์ไม่ให้เกิดการท้าวคชชนได้ แล้วท่าน
 สมาชิกผู้ มีเกียรติจึงมีความขงใจ ได้ถามถึงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้
 ถามในสัปดาห์ก่อนนั้นว่า เพราะเหตุใดเกิดการขาดแคลนวัวคชชนชน ก็เนื่อง
 จากว่าใน ขณะนั้นท่าน สิทธิพร ฯ ได้ทิ้งตำแหน่ง เป็น รัฐมนตรี ได้
 ชี้แจงว่าท่านไปหาเลี้ยง และท่านถามว่าเป็นความจริงหรือไม่ เพราะใน
 ระยะที่ท่านเป็น รัฐมนตรี มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก แต่ระยะ ต่อมา จำนวน
 กระษัตริย์ลดลงตามลำดับ เพื่อชี้ให้เห็นว่าความผิดปกติทั้งหลาย มีข้อที่ท่าน
 ในข้อนี้ขอการจะเรียน ชี้แจงว่าการที่ ขอกระษัตริย์ให้ลดน้อย ใน ระยะที่ก่อนตั้ง
 มาเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม นั้น ก็โดยที่ข้าพเจ้าทำ
 สัญญาส่งแก่ทางการได้มีคพลวไม่ส่งกระษัตริย์ให้ คือ มีกระษัตริย์ทำสัญญา
 ๒ ราย ๖๐๐ ตัว แต่ส่งให้ ๑๘ ตัวในจำนวน ๖๐๐ ตัว แล้วสัญญา
 ก็ได้ทำขึ้น ในสมัยท่าน สิทธิพร ฯ ได้ดำรงตำแหน่งอยู่ แต่ผลสัญญา
 สืบเนื่องมาแล้ว การส่งกระษัตริย์ไม่ใช้ทันทีทันใด จึงใช้เวลายาวน้อย ๒
 เดือน ๓ เดือน และในบางครั้งก็ได้มีการขอขอยกขายสัญญาต่อ ๆ เรื่อยมา
 และทางการก็ได้ผ่อนผัน ให้เห็นเห็นว่าพ่อค้าไม่มีคพลว ไม่ส่งกระษัตริย์ให้ตาม
 กำหนดทางการจึงเลิกคชชจากพ่อค้า และจัดตั้งคณะกรรมการรักษา
 เลิกหลักการเดิมในการที่จะให้พ่อค้ารักษาแล้วเปลี่ยนมาเป็นทางการรักษา
 การที่เปลี่ยน แปลงเช่นนั้น ก็ทำให้เกิดการ ขอลดชลกในเดือน มิถุนา กรกฎาคม
 ซึ่งทำให้กระษัตริย์ลดน้อยลงไป เพราะฉะนั้น ในการที่ข้าพเจ้า ได้ตั้งกระทู้
 ถามใน ขณะ นั้น ก็พอที่จะชี้ให้เห็นว่า เห็นแก่ตัวพุก ของ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรกรรมใน ขณะนั้น พยายาม ให้เห็น คชชน ไม่ใช้ที่ความมี

สันติวิธี เพื่อสันติวิธีและความจริงท่านก็ได้คัดยอพลังพลาคในกรณีท้าว
ให้เข้าใจว่าทำไมได้ควักขึ้นเพียงพอนั้น เช่นเหตุแห่งมาแต่การหาเสียงของ
ท่านสิทธิพรในครั้งกระนั้น และต่อจากนั้นท่านพินิจตำแหน่งแล้วเรื่องเป็น
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องเช่นนั้น เป็นเรื่องเพียงเล็กน้อย และเป็นเรื่อง
ซึ่งพลังพลาคแต่เล็กน้อยและไม่เสียหายอะไรต่อรัฐบาลประการใด เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอขอร้องว่า ท่านรัฐมนตรีจะลดความแข็งในเรื่องนี้
โปรดกรุณาทำให้กว้างขวางต่อข้าพเจ้า ว่าจะขออภัยในคำกล่าวนั้น
ได้หรือไม่

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ รัฐมนตรี : การคัดยอที่คัดยอไปตามข้อ
ชกิตตามและข้อเท็จจริง ท่านข้อใจอะไรก็ตามมา ทางรัฐบาลคัดยอให้
ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะต้องขออภัยในเรื่องกระนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันนอก
เรื่องเสียแล้ว เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็รับอยู่แล้วว่า ภายหลังจากท่านมาบริหารงาน
ท่านก็ได้ใช้ความรู้ความสามารถของท่านในการที่จะโคกหักกระบือมา
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่แสดงว่าท่านได้มีความปรีชาสามารถเต็มที่แล้ว
เป็นผู้สีกที่ท่านได้ทำเนิ่นมาได้มีกระบือมากขึ้น แต่ว่าในขณะที่แถลง
นโยบายท่านได้พูดเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงได้เสาคำพูดของท่านมาพูด ไม่ใช่
ว่าจะตีความรัยผิดไป ขอท่านสมาชิกผู้มเกียรติโปรดกรุณาเข้าใจคำชี้แจง
ของข้าพเจ้าด้วย

ประธานสภาผู้แทน : กระที่ต่อไปในเรื่องการขานนำศาลทราย
ของนายเทพ เกตุพันธ์ ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตสาหกรรม) : ถอนที่ข้าพเจ้าจะได้เรียน
ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ข้าพเจ้าอยากขอ
เรียนถามท่านประธานว่า เสียถั่นคือว่า กระที่ของข้าพเจ้าโดยนไว้ ๕ ข้อ

แต่ท่านประธาน ฯ เวลาทไปเสีย ๑ ข้อ ไม่ทราบว่าเพราะเหตุใด ขอให้
คอยให้ข้าพเจ้าได้ทราบด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คือเป็นอย่างนี้ กระทั่งข้อที่.....ขอ
ประธาน โทษซึ่งแจ้งด้วย คือถ้าสมาชิกเขียนมาอย่างไร ถ้าทางข้าพเจ้า
ส่งไปให้รัฐบาลอย่างนั้น ในทางปฏิบัติข้าพเจ้าเห็นว่าข้าพเจ้าทำไม่ได้
อย่างนั้น คือก่อนส่งไปให้รัฐบาลข้าพเจ้าจะต้องแก้ไขที่ทอนเท่าที่เห็น
สมควร เพราะถ้าสมาชิกถามถึงเท่ากับประธานเป็นผู้ถาม คือเป็นผู้แทน
โดยวิธีปฏิบัติ โดยท่านเองเมื่อเขียนเช่นนั้นแล้วข้อความตอนใดที่เห็นว่า
ควรตัดก็ตัดออก และข้อความตอนใดที่ควรเพิ่มเติมความสมควร แล้ว
ความปกติในข้อ ๓ และข้อ ๒ นั้น ข้อความเกือบเขียนอย่างเดียวกัน เมื่อ
เขียนอย่างเดียวกันอย่างนั้น และมีคำหนึ่งขอกว่า ให้รัฐบาลอ่านสัญญาใน
ที่ประชุมนี้ ซึ่งเรากำลังถกกันในเรื่องการดำเนินการที่จะตามแล้วคอยจะรู้เื่อ
กันอย่างแน่นอนเสียเวลา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า มีจำเป็นจะต้องทำ
อย่างนั้นให้ตัดข้อความแล้วให้รวมกันข้อ ๒ และข้อ ๓ เขียนอย่างเดีย
กัน เป็นอย่างนี้

นายเทพ เกตุพันธ์ (อัครตติตต์) : ในข้อที่ท่านแก้คดีเรื่องนั้น
ท่านก็แก้ไขเรียกให้ข้าพเจ้าใช้ชี้แจงเสียก่อนว่า จะตัดออกหรือไม่ ควร
จะเป็นเช่นนั้นตามหลักการ แต่ท่านหาแก้ไขขอให้ข้าพเจ้าทราบไหม และ
เมื่อส่งมาก็มีอยู่ ๕ ข้อเท่านั้น ข้อ ๓ ที่ตัดไปนั้น ข้าพเจ้าไม่มีอะไรเขียน
สาระสำคัญเท่าข้อ ๓ ก็ขอให้สัญญาละมีมีข้อ ๓ ข้มาแล้วก็มีข้อยก
ให้สภาเขาฟังกันว่าก็หรือไม่อย่างไร นั้นเป็นประเด็นสำคัญ แล้วท่านตัด
ออกโดยมีที่เรียกให้ข้าพเจ้าใช้ชี้แจงเสียก่อนเช่นนี้จะขอยกข้อหาไหม

ประธานสภาผู้แทน : เวลาอย่างนี้แล้วกัน คิดนอก คิดคงไปยึด
ถือไปท้วงเมองแล้วกลับมาคงงัด ก็เขียนขึ้นมาใหม่ ที่เห็นข้อความที่ดูเขียนมา

ผมเห็นว่าควรระงับคดีนี้ได้ ตามที่เคยปฏิบัติกันมา แล้วถือว่าสัญญา
ที่จะเช่ามาอ่านในที่ประชุมนี้คงทำไม่ได้ เมื่อเห็นว่าทำไม่ได้ก็ตัดข้อความ
นี้ออกเสีย ก็ไม่ได้ชี้แจงให้คุณทราย ก็คุณทรายยังไม่มาบ้าง ถ้าวอ
ไว้นั่น คุณก็ไม่ไต่ถาม ก็ต้องการให้ไต่ถาม เรื่องมีนค่างมาที่หนึ่งแล้ว
เพราะฉะนั้นจึงไม่ทันสมัย เรื่องเป็นอย่างนี้ ถึงอย่างไรก็ตาม ข้อที่คุณ
ชำระให้ท่านสัญญาอันยืนยันว่าอ่านไม่ได้ในที่ประชุมนี้ คือไปนั้นขอให้
ถามตามที่กำหนด

นายเทพ เกตุพันธุ์ (อัครกิตติ) : ถ้าหากว่าไม่มีเสคนโยบาย
ข้าพเจ้าจะได้ถามตามนี้ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ว่าถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการอุตสาหกรรมในเรื่องการขายนํ้าตาลทรายของโรงงานนํ้า
ตาลไทย ขอรให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่รัฐบาลได้ จึงขอ
เรียนถามว่า

๑. วิธีการขายนํ้าตาลทรายของโรงงานนํ้าตาลไทยนั้น มีประกาศ
ประมูลขายตามระเบียบของทางราชการหรือเปล่า ถ้ามีการประมูลขาย
มีผู้ประมูลทราย และเพราะเหตุไรจึงพิจารณาขายให้แก่บริษัทไทย
จำกัด มูลนิธิหอการค้ากรุงเทพ ฯ แต่ผู้เดียว

๒. สัญญาการซื้อขายถินเมื่อปรากฏว่าไม่ถูกต้องเหตุสุดอันคว
ระเข้เห็นได้ และก่อให้เกิดความเสียหายและเสียเปรียบแก่รัฐบาลเช่น
ขอทรายว่าจะหักการอย่างไรหรือไม่

๓. การสหกรณ์การ อ.ร.ส. กติ การยุทธกติ การสุราก็
แต่ละองค์การต่างก็พยายามหาร้านขายช่วงขององค์การนั้นๆ ให้มากที่สุด
ที่จะทำได้ เพื่อให้เงินไปตามนโยบายของรัฐบาลคณบดีจนสมัยจจุบัน
แต่โรงงานนํ้าตาลไทยกลับจำกัดร้านขายช่วงให้ขายแต่เพียงเจ้าเดียว

ทั้งประเทศ เมื่อเป็นคิงกล่าวนั้นขอถามรัฐบาลมันโยบายที่จะให้โรงงานน้ำตาล
ไทยดำเนินการเช่นนั้นหรือหาไม่เพราะเหตุไร

๘. รัฐบาลมันโยบายที่จะแยกองค์การผลึกไม่ให้เป็นผู้ขายเอง
โดยตั้งองค์การขายขึ้นต่างหากบ้างหรือไม่ และระคงเมื่อไร

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
อุตสาหกรรม : ผมขอเรียนตอบว่า ในข้อ ๑. นั้น ใ้แก่เคมีมีการ
ประกาศเหมือนกัน แต่ก็ได้มีพื่อคำมาติดข้อในการขายน้ำตาลนั้นเป็น
รายย่อย ๆ ไป ส่วนใหญ่เป็นการขายให้แก่เอกชนที่ ๑๒ แห่ง การขาย
ให้แก่บริษัทริน้ำตาลไทยจำกัดมูลนิธิหอการค้ากรุงเทพนั้น ก็เพราะว่าหอ
การค้ายอมให้บริษัเงินล่วงหน้า ๑ ล้านบาท ซึ่งเอกชนอื่น ๆ มิได้ให้รับ
และเข้าใจว่าหอการค้าก็เป็นที่รวมพื่อค้าอยู่แล้ว ชาวทำเองได้ก็ และไม่มี
เอกชนอื่นที่มาตกลงกัยทางการ แล้วในหอการค้านี้รวมพื่อค้าอยู่
ทั้ง ๒๐๐ รายแล้ว

ในข้อ ๒. นั้น ขอเรียนว่าสัญญาซลขายนั้น ใ้แก่กรรมการ
ชั้นสองส่วนโดยการขอรับของผู้อำนวยการ และไม่ปรากฏว่าฝ่ายรัฐบาล
ใ้แก่เสียเปรียบหรือเกิดการเสียหายเช่นอย่างไร

ในข้อ ๓ นั้น ในการค้ำน้ำตาลนั้น รัฐบาลมันโยบายที่จะ
ขยายให้กว้างขวางออกไปจนถึงเศรษฐกิจทั่วประเทศทำเป็น การในส่วน
การค้าอันอยู่ในความควบคุมในกระทู้ข้อ ๘ นั้น การที่จะแยกผลึกและ
การค้าออกจากกันนั้น รัฐบาลใ้แก่สนใจอยู่แล้วในการนี้ก็จะตั้งพิจารณา
ไทยตั้งแต่วัน แต่เมื่อปรากฏผลในทางเสียทางใ้แก่อยู่มากถ้าจะแยกผลการผลึก
ออกจากการค้าและกรรม การเศรษฐกิจทั่วประเทศก็ใ้แก่พิจารณาโดย
ใกล้ชิด

นายเทพ เกตุพันธ์ (อูดตรัคคัต) : ตามที่รัฐมนตรีอุตสาหกรรมได้คอยเมื่อนักขายเจ้าขายกระขอเรียนถามต่อไปอีกว่า ในสัญญาบางข้อทางโรงงานน้ำตาลไทยได้ปฏิบัติต่อข้อสัญญานำทำให้เกิดความเสียหายกับนักขายเจ้าฯ ให้เห็นว่า การที่จัดกรรมกรรถหัวไถเป็นไปตามควมมุ่งหมายไม่ ยกตัวอย่างในสัญญาได้ประกาศออกไปว่าถ้าผู้ซื้อน้ำตาลไปในนี้ จะขอคืนแก่ใคร ผู้ใดก็ตาม ต้องเป็นหน้าที่ของผู้ขายไปยกราคาไว้ในท้องตลาดเสียก่อนจึงจะเอาไปขายคืนและเมื่อขายตามทีผู้ขายส่งให้ขายแล้ว ผู้ขายจะคิดเงินให้ ๕% จำนวนเงิน ๕% นี้ โรงงานน้ำตาล ๒ โรง คือที่ลำปาง และอัครคีคีคีคี ถ้าจะปฏิบัติกัน ๑๒ เดือนก็คือผลผลิตน้ำตาล ๒ ลูกซึ่งจะผลิคน้ำตาลได้ ๑๕ ล้านกิโลกรัม ราว ๑๕ ล้านกิโลกรัมนี้ ถ้าขายอย่างค่าที่สถิติโลกมีละ ๕ บาทจะได้เงินถึง ๖๐ ล้านบาทถ้าผู้สัญญาเป็นไปตาม ๕% นี้แล้วจะรอนกินไปถึง ๓ ล้านบาทใน ๑๒ เดือน และมีค่าเพียงล้านเศษไว้ในจำนวนเงินนี้จะเอาหมั้นได้เมื่อผู้ซื้อน้ำตาลไปแล้วผู้ขายก็จะหักเงินมีทำงานตามจำนวนก็ได้มาเป็นการหมุนเวียนอีกควมข้อ ๑ อีกข้อหนึ่ง ผู้ซื้อหมั้นยอมให้ผู้ขายนำน้ำตาลไปขายได้ทั่ว ๆ ไป แต่เมื่อขายให้ใครแล้วผู้ขายก็คิดให้ผู้ซื้อหัก ๓% นี้ยังไรครวยใหญ่ ก็ทำไมเราจะไม่เอาอะไรให้รัฐขาดไม่ก็หรือทำให้มันถึงให้แก่คนนอก ๓% อย่างนี้หรือว่าปฏิบัติเป็นการปฏิบัติขอยกขอยกขอยกขอยกขอยกขอยก หรือจะมีอะไรนอก ที่เขาเห็นเห็นเพียง ๒ ชิ้น ก็เห็นแล้วว่ารัฐบาลเลิกขายขอยกแล้ว เราจะคงให้ผู้ซื้อขอยกไปนี้ก็ได้หรือ ทำให้เราต้องไปให้เขานอนกินกันทำไมอีก

พล.ต. หม่อมสันติวงศ์สันติ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม : ในเรื่องสัญญานี้ ถ้าหากว่าเขานำไปจริง ก็ขอคืนเงินเมื่อเขานำไปจริง ประเด็นสำคัญมาขอเรียนนี้ และแล้วถ้า จะให้มีมาขอคืน

สัญญา ยืนยันวิธีทักขณเสกสมสัญญาไปแล้ว กระผมขอเรียนสั้น ๆ
อย่างนี้ ในปัญหาการทักขณมีอยู่อยู่มากมาย

แต่ที่ว่าในยัตินักทักขณท่านผู้แทนจะให้คำเนนไปในทางที่เรท
เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผมขอกรายเรียนว่าในขณะทางห
การทักขณได้มาขอถอนสัญญาไปแล้ว

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรจิตต์) : ข้าพเจ้ารู้สึกทำให้
อะไรเกิดขึ้นมากขึ้นไปอีก แต่ไม่ขอจะชกถามให้มากไป เช่นอย่าง
เกิดการสอขส่วนกันขึ้นกันเองจากกระทำตามระเบียบก่อนของข้าพเจ้าเข้ามา
ก่อนแต่ไม่มีข้อเสกตาม เพราะข้าพเจ้าเดินทางไปเสีย มาครั้งนพอค
กระทำตามเข้มาถ้ขอกว่าถอนสัญญาไปเสียแล้ว น้แหละซีให้เห็นอยู่แล้ว
หรือยังการที่ระกนกันไม่ได้แล้วจึงเลิกกันไป ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่าก่อนที่
ระเสกสัญญาน ให้เซอร์เซนต์เขาไปเท่าไรแล้ว

พล.ต. หม่อมสนทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

อุตสาหกรรม : กระผมยังไม่เข้าใจคำชกของท่านสมาชิกจะให้กระผม
คยว่าอย่างไร เพราะไม่มีคำชกเลย

นายเทพ เกตุพันธ์ (อุตรจิตต์) : ขอลถามท่านรัฐมนตรีว่า
เมื่อกันว่าเสกสัญญาไปแล้ว สัญญาฉบับที่วาระหว่างบริษัทข้สัญญา
กันกับทักเสกสัญญาให้คิรเซอร์เซนต์ให้เขาไปเท่าไร จึงเสกสัญญากัน
แล้วเลิกเมื่อไร

พล.ต. หม่อมสนทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

อุตสาหกรรม : การเสกสัญญาก็เพราะทางฝ่ายบริษัทขอถอนและเลิก

สัญญาไป เพราะเห็นว่าจะขายน้ำตาลตามที่สัญญาไว้ไม่ได้ เพราะ
ตามสัญญานี้ทางบริษัทจะต้องขายน้ำตาลให้ได้ตามที่กำหนด แต่ครั้งนี้
บริษัทจะขายน้ำตาลไม่ได้ก็ต้องชดเชยสัญญาและเลิกสัญญาไป

นายเทพ เกตุพันธ์ (อัครคดี) : ท่านยังไม่ได้อธิบายว่าทำไม
ไปก็เปอร์เซ็นต์ และจ่ายไปเมื่อไร ที่เลิกสัญญาเคยมีรัฐบาลโตทำ
สัญญากันมาแล้วเลิกกลางคันแล้วทำไมต้องทำสัญญา ซึ่งมีคนเขารู้ทั่ว ๆ
ไปจึงควรคำนึงต่อไป นี่สก็ให้เห็นว่าพอมีกรมแล้วเลิกสัญญาทำ
ให้อยากจะเรียนถามว่าที่เลิกนั้นเลิกเมื่อไร จ่ายไปก็เปอร์เซ็นต์ ให้เขา
เท่าไรหรือว่ายังไม่เคยรับน้ำตาลไปข้างเลย

พล. ต. หม่อมสนิทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
อุตสาหกรรม : โครbynน้ำตาลไปแล้ว ๘ หมื่นกิโล และถารจ่ายชดเชย
เงิน ไปตามสัญญาที่ไว้เช่นกันไว้ก็ไม่มีเงินให้ชดเชยอะไร การที่บริษัทขอ
ถอนสัญญาไปเมื่อเราเห็นสมควรจะไม่ทำการติดต่อกันต่อไปก็ให้เขาถอน
สัญญาไป ทางบริษัทมาขอถอนไปเช่นนั้นก็เงินไปตามระเบียบถ้าเรา
อยากจะเอาไว้ชดเชยคนละเรื่อง ที่เห็นสมควรให้เขาถอนสัญญาไปก็ให้
ถอนไปไม่มีเงินชดเชยอะไร

นายเทพ เกตุพันธ์ (อัครคดี) : ข้าพเจ้าอยากเรียนถาม
ต่อไปอีกนิดว่า ที่ถามว่าถอนกันเมื่อไร แล้วให้เปอร์เซ็นต์เขาตามสัญญา
เป็นเงินเท่าไร ไม่ใช่บอกว่าทำตามสัญญาแล้วไปแล้ว อยากทราบว่า
หมกเงินค่าเปอร์เซ็นต์กันเท่าไร แล้วถอนเมื่อไร ข้าพเจ้ามีความประสงค์
เช่นนั้นด้วย

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

อุตสาหกรรม : สัญญาฉบับนี้ทางโรงงานได้ทำไปเองในเชิงการค้า ไม่ใช่รัฐบาลทำ ในข้อซักของท่านสมาชิกก็ตามมานั้น ผลก็ได้เรียนตอไปแล้วว่า น้ำตาลที่เคซอเวลานั้นเป็นจำนวน ๔ หมื่นกิโล ที่ขายไปให้แก่บริษัทแล้วก็ได้จ่ายเงินกันตามระเบียบที่มีอยู่ในสัญญา ก็เห็นมีปัญหาเท่านั้นไม่ทราบว่าจะทางสมาชิกจะต้องการอะไรมากกว่านี้อีก

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ ต้องการรู้เงินที่เสียไปเพราะเหตุสัญญาเท่าไร

พล.ต. หม่อมสนธิทวงศ์เสนีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

อุตสาหกรรม : ตามราคาน้ำตาลกิโลละ ๔ บาท ๔ หมื่นกิโลก็อีกแสน ๖ หมื่น ก็ไม่ได้เอาจำนวนเงินมาในคืนด้วย เพราะฉะนั้นในเรื่องการดำเนินการนี้ทางผู้ชำนาญการจักการไปรายละเอียดก็ประมาณว่า ๘ พันบาท

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ในฐานะที่ผมเป็นผู้รับผิดชอบ แล้วข้อเท็จจริงบางประการรัฐมนตรีไม่เข้าใจแจ่มแจ้งถึงครุณก็ได้ที่ประชุมมนตรีขอทางรัฐบาลให้ผมชี้แจง

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนี้เข้าใจแล้ว การขออนุญาตชี้แจงเรื่องเกี่ยวข้องกับคุณในเรื่องนี้ ในฐานะที่คุณเป็นอะไรที่โรงงานน้ำตาลแต่ว่าอนุญาตให้คุณไม่ได้ ถ้าหากว่ารัฐบาลเขาออกก็ได้ เพราะฉะนั้นทางรัฐมนตรีก็ไม่พูด ผมไม่รู้จะทำอย่างไรต่อขออนุญาตชี้แจงไม่ได้ ตาม

๒๕๐๓

นับแล้วผลยอดรวมเลขหนึ่งไม่มีสิบล้อ ขอบขงคณเขียนอย่างนั้น แล้ววิธีมันตัว
ก็ไม่มีชื่อ เรียงไม่มีอะไร หมดเวลาแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

ประเสริฐ	ชัชวาลย์	ผู้กรรมา
ประสิทธิ์	ศรีสุชาติ	..
สุรินทร์	ลพลากร	..
สุชนันท์	จิตรกรณี	..
โสมเจลา	ลพลากร	..
อุทม์	พลยศวิวัฒน์	..
ศิริ	มน ไตรเวศย์	..
พิพัตน์	เอกะโลहित	..
อารีย์รัตน์	สุบุญ	..
เล็ก	จารุณี	..

เจริญ ปิ่นไร

เกษม บุญศรี

เลขาธิการรัฐสภา

ประธานสภาผู้แทน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร